

Text A)

- perquè hi passa l'aire. (adverbial causal)
- Quan li va semblar que feia estona que la casa estava silenciosa (adverbial de temps)
- que feia estona que la casa estava silenciosa (substantiva completiva)
- que la casa estava silenciosa (adjectiva)
- seguir-lo (substantiva d'infinitiu)
- a tancar la porta (substantiva d'infinitiu)
- obrir-la posant les urpes a la part inferior (substantiva d'infinitiu)
- posant les urpes a la part inferior (adverbial de mode)
- fins que va saber que l'havia entès (adverbial de temps)
- que l'havia entès (substantiva completiva)
- que hi havia entre les fulles allargades i verdes dels lliris blaus (adjectiva)
- que havia guardat dins la bossa (adjectiva)
- repençant-se al travessar de la porta (adverbial de mode)

Text B)

- de tocar alguna cosa (substantiva d'infinitiu)
- que fos prou sòlida per confirmar-li que no era cap somni (adjectiva)
- prou ... per confirmar-li que no era cap somni (adverbial consecutiva)
- que no era cap somni (substantiva completiva)
- Trontollant (adverbial de mode)
- que hi havia entre els taulons, on les ombres eren tan ben definides com la línia que partia la lluna. (adjectiva)
- on les ombres eren tan ben definides com la línia que partia la lluna. (adjectiva)
- tan ... com la línia que partia la lluna. (adverbial comparativa)
- que partia la lluna. (adjectiva)
- que si s'esperava prou estona veuria coses extraordinàries; fantàstiques, inexplicables, dels somnis, (substantiva completiva)
- si s'esperava prou estona (adverbial condicional)
- que li regalimava per la cara cap a terra (adjectiva)
- tan ... que semblava que no es movia i que s'encongia fins que tocava a terra. (adverbial consecutiva)
- que no es movia (substantiva completiva)
- que s'encongia fins que tocava a terra (substantiva completiva)
- fins que tocava a terra (adverbial de temps)

